

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 66.019/3
van 16 mei 2019

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot
vaststelling van de rechtspositieregeling van het personeel van
de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt’

Op 16 april 2019 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot vaststelling van de rechtspositieregeling van het personeel van de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 7 mei 2019. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Tim CORTHAUT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 16 mei 2019.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Zoals uit het opschrift ervan blijkt, strekt het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot het vaststellen van de rechtspositieregeling van het personeel van de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (hierna: de VREG).

In beginsel gelden de bepalingen van het Vlaams Personeelsstatuut van 13 januari 2006 (hierna: het VPS) ook voor het personeel van de VREG (artikel 2 van het ontwerp). De toepassing van het VPS op het personeel van de VREG wordt geconcretiseerd door de voor de verschillende personeels- en tuchtaangelegenheden bevoegde organen en actoren aan te wijzen (artikelen 3 tot 13 en 21). Daarnaast wordt voorzien in een aantal specifieke bepalingen op het gebied van het vakantieverlof bij het einde van de dienst (artikelen 14 tot 16), de terbeschikkingstelling aan een werkgever buiten de VREG (artikel 17), de verloven en de dienstvrijstellingen (artikel 18), het onbetaald verlof van statutaire ambtenaren die een andere contractuele functie of statutaire functie met proeftijd opnemen (artikel 19), het zorgkrediet en de loopbaanonderbreking voor zorgverlof (artikel 20).

Ten slotte bevat het ontwerp een aantal overgangsbepalingen met betrekking tot eerder toegestane cumulaties van beroepsactiviteiten (artikel 22), opgespaard verlof (artikelen 23 en 24), opgespaard ziektekrediet (artikel 25), de aanvullende ziekte- en pensioenregeling van contractuele personeelsleden (artikel 26), de salarisschalen van contractuele personeelsleden (artikel 27 en bijlage 1) en de baremieke salarisschaal voor de functie van toezichthouder (artikel 28 en bijlage 2).

Het te nemen besluit heeft uitwerking met ingang van 9 februari 2017 (artikel 29).

RECHTSGROND

3.1. Uit het eerste en tweede lid van de aanhef vloeit voort dat de rechtsgrond voor het ontworpen besluit wordt gezocht in de artikelen 9 en 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ en in de artikelen 3.1.1, 3.1.4/4, 3.1.9, 3.1.10, 3.1.10/1, 3.1.12/1 en 3.1.12/4 van het decreet van 8 mei 2009 ‘houdende algemene bepalingen betreffende het energiebeleid’ (hierna: het Energiedecreet van 8 mei 2009).

3.2. De in het tweede lid van de aanhef vermelde bepalingen van het Energiedecreet van 8 mei 2009 bevatten evenwel geen delegatie aan de Vlaamse Regering om het statuut van de personeelsleden van de VREG te regelen. Meer nog, met uitzondering van de artikelen 3.1.2/1 en 3.1.12/4 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 hebben ze op zich geen betrekking op de

rechtspositie van het personeel, en kunnen ze dan ook geen rechtsgrond bieden voor het ontworpen besluit.

Ook het in het eerste lid van de aanhef vermelde artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 biedt geen rechtsgrond voor het ontworpen besluit.

3.3. Op grond van artikel 87, §§ 1 en 3, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 vermag de Vlaamse Regering weliswaar de rechtspositieregeling te bepalen voor het personeel van de departementen en de intern verzelfstandigde agentschappen (hierna: IVA's) zonder rechtspersoonlijkheid van de Vlaamse overheid. De VREG hoort evenwel niet bij een van die categorieën overheidsinstanties.

Om dezelfde reden kan ook artikel III.23 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018, naar luid waarvan de Vlaamse Regering de rechtspositieregeling bepaalt van het personeel van de IVA's met rechtspersoonlijkheid, de publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschappen (hierna: EVA's) en de secretariaten van de strategische adviesraden, geen rechtsgrond bieden. De VREG hoort ook niet bij een van die categorieën van overheidsinstanties.¹

3.4. Gevraagd wat dan wel de rechtsgrond is voor het ontworpen besluit, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“Artikel 3.1.12/4 van het Energiedecreet stelt dat de personeelsleden van de VREG onderworpen zijn aan de rechtspositieregeling die van toepassing is op de personeelsleden van de diensten van de Vlaamse overheid.

Aangezien de Vlaamse Regering de rechtspositieregeling van de personeelsleden van de diensten van de Vlaamse Regering regelt (met name in het Vlaams Personeelsstatuut of VPS), kan geargumenteed worden dat artikel 3.1.12/4 hierdoor een machtiging geeft aan de Vlaamse Regering om de rechtspositieregeling van de personeelsleden van de VREG te regelen binnen de krijtlijnen uitgezet in het Energiedecreet.

Artikel 3.1.10, van het Energiedecreet stelt dat de algemeen directeur belast is met het dagelijkse bestuur van de VREG, waaronder specifiek de leiding over het personeel van de VREG. Artikel 3.1.4/4 van het Energiedecreet stelt dat de organen van de VREG de Raad van Bestuur en de algemeen directeur zijn. Deze artikelen zijn de decretale basis voor de Vlaamse Regering om de raad van bestuur en, vooral, de algemeen directeur in het ontwerp van BVR aan te duiden als verantwoordelijk orgaan voor de beslissingen die conform het VPS genomen dienen te worden omtrent de personeelsleden van de VREG (o.a. inzake verloning, verloven, ontslag, evaluatie, ...).

Artikel 3.1.12/1 van het Energiedecreet bevat de onverenigbaarheden die van toepassing zijn voor de personeelsleden van de VREG. Dit artikel staat op gespannen voet met enkele bepalingen van het VPS (zie hieronder onder 3.), waardoor het aangewezen is voor de Vlaamse Regering om specifiek voor de personeelsleden van de VREG een aangepaste regeling te voorzien die de regeling van het VPS en dit artikel van het Energiedecreet tracht te ‘verzoenen’.

¹ Zie artikel III.22, eerste lid, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018, waar de VREG als punt 9 wordt vermeld naast de IVA's met rechtspersoonlijkheid (2°), de publiekrechtelijk vormgegeven EVA's (3°) en de secretariaten van de strategische adviesraden (5°).

De in het ontwerp-BVR aangehaalde artikelen 3.1.1., 3.1.9 en 3.1.10/1 zijn bij nader inzien minder relevant en zullen nog geschrapt worden uit de aanhef.”

3.5. Artikel 3.1.12/4, § 1, van het Energiedecreet van 8 mei 2009 luidt:

“§ 1. De personeelsleden van de VREG zijn onderworpen aan de rechtspositieregeling die van toepassing is op de personeelsleden van de diensten van de Vlaamse overheid.”

Uit die bepaling kan niet worden afgeleid dat de Vlaamse Regering wordt gemachtigd om de rechtspositieregeling van de personeelsleden van de VREG te regelen, weze het binnen de grenzen van het Energiedecreet. De Vlaamse Regering mag weliswaar op grond van het voormelde artikel 87, §§ 1 en 3, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 de rechtspositieregeling bepalen voor het personeel van, onder meer, haar departementen. Uit het voormelde artikel 3.1.12/4, § 1, van het Energiedecreet van 8 mei 2009 vloeit echter voort dat die rechtspositieregeling dan evenzeer op de personeelsleden van de VREG van toepassing is, zonder dat de Vlaamse Regering dienaangaande in een afzonderlijke regeling dient of vermag te voorzien.

3.6. Wat wel kan worden aanvaard, is dat de bepalingen van het VPS, die op grond van het voormelde artikel 3.1.12/4, § 1, van het Energiedecreet van 8 mei 2009 van toepassing zijn op de personeelsleden van de VREG, worden vertaald naar de specifieke context van de VREG, teneinde die van toepassingverklaring te concretiseren.

Voor de bepalingen van het ontworpen besluit die daartoe strekken, kan hiervoor een beroep worden gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid waarover de Vlaamse Regering beschikt op grond van artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, in samenhang gelezen met het voormelde artikel 3.1.12/4.

3.7.1. Het voorgaande gaat echter niet op voor de artikelen 7, 2°, 10 en 18 van het ontworpen besluit, die de bepalingen van het VPS niet operationaliseren voor de personeelsleden van de VREG, maar die er integendeel van afwijken.

3.7.2. De gemachtigde verklaarde dienaangaande het volgende:

“Een aantal andere bepalingen van het ontwerp van BVR wijken wel af van de regeling in het VPS. De bepalingen in het ontwerp van BVR die bepaalde rechten ‘ontzeggen’ voor de personeelsleden van de VREG ten opzichte van deze voorzien voor de personeelsleden van de VO in het VPS zijn de bepalingen rond:

- onverenigbaarheden (artikel 7): extra onverenigbaarheden voor de personeelsleden van de VREG t.o.v. de andere personeelsleden die onder het VPS vallen;
- interne mobiliteit (artikel 10): minder mogelijkheden voor de personeelsleden van de VREG t.o.v. de andere personeelsleden die onder het VPS vallen en
- verloven en dienstvrijstellingen (artikel 18): minder mogelijkheden voor de personeelsleden van de VREG t.o.v. de andere personeelsleden die onder het VPS vallen.

Deze afwijkingen zijn evenwel nodig omdat de in het VPS opgenomen regelingen ter zake niet te verzoenen vallen met de bepalingen van artikel 3.1.12/1 van het

Energiedecreet inzake de onverenigbaarheden voor de personeelsleden van de VREG (zie hieronder onder 4.).

Zoals hierboven al opgemerkt geeft artikel 3.1.12/4 van het Energiedecreet *de facto* de machtiging aan de Vlaamse Regering om de rechtspositieregeling van de personeelsleden van de VREG te regelen binnen de decretale krijtlijnen in het Energiedecreet, waaronder dus ook dit artikel 3.1.12/1.”

3.7.3. Wanneer het Energiedecreet van 8 mei 2009 in een specifieke regeling voorziet voor de personeelsleden van de VREG die niet bestaanbaar is met hetgeen in het VPS wordt bepaald, kan worden aangenomen dat die specifieke regeling voorrang heeft op de in artikel 3.1.12/4, § 1, van hetzelfde decreet vervatte regel dat het VPS van toepassing is op de personeelsleden van de VREG.

Dat is met name het geval voor artikel 3.1.12/1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009, naar luid waarvan het uitoefenen van een functie als algemeen directeur of personeelslid van de VREG onverenigbaar is met de in de punten 1 tot 6 van die bepaling vermelde functies, activiteiten of lidmaatschappen.

In zoverre artikel 7, 2°, van het ontworpen besluit die onverenigbaarheden herneemt, kan hiervoor een beroep worden gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid, in samenhang gelezen met artikel 3.1.12/1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009.

3.7.4. De artikelen 10 en 18 van het ontworpen besluit zijn er daarentegen niet toe beperkt om in het Energiedecreet van 8 mei 2009 voorkomende afwijkingen van het VPS te hernemen. Integendeel wordt ermee aan de onverenigbaarheid waarin artikel 3.1.12/1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 voorziet, een gevolg toegevoegd dat niet rechtstreeks uit die bepaling zelf voortvloeit, namelijk dat de personeelsleden van de VREG geen beroep kunnen doen op de regels in het VPS inzake de interne arbeidsmarkt (behoudens binnen de VREG zelf) en inzake het politiek verlof.² Gelet op de in artikel 3.1.12/4, § 1, van het Energiedecreet van 8 mei 2009 vervatte regel dat de rechtspositieregeling van de personeelsleden van de diensten van de Vlaamse overheid van toepassing is op die van de VREG, is de Vlaamse Regering daartoe niet bevoegd zonder een uitdrukkelijke en specifieke regeling in die zin in het Energiedecreet van 8 mei 2009.

² Er kan niet worden aangevoerd dat de in artikel 3.1.12/1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 vervatte onverenigbaarheden absoluut zijn, d.w.z. dat ze verbieden dat een persoon twee ambten zou bekleden, en dat de regeling van het politiek verlof daarmee onbestaanbaar is. Uit de inleidende zin van die bepaling blijkt immers dat enkel *het uitoefenen van een functie* als algemeen directeur of als personeelslid onverenigbaar is met de in die bepaling vermelde functies, activiteiten of lidmaatschappen. Wanneer een personeelslid van de VREG van een verlof of een dienstvrijstelling geniet, oefent hij zijn functie als personeelslid echter niet uit. Voor zover als nodig kan hier nog aan worden toegevoegd dat de uitsluiting waarin artikel 18 van het ontworpen besluit voorziet, ruimer is dan de onverenigbaarheden vermeld in artikel 3.1.12/1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009. Zo mogen de personeelsleden van de VREG geen verlof nemen “om een ambt uit te oefenen bij een erkende politieke groep” (artikel 18, 2°, van het ontworpen besluit), terwijl een dergelijk ambt niet voorkomt in het voormelde artikel 3.1.12/1. Ook geldt het verbod op politiek verlof of dienstvrijstelling voor het uitoefenen van elk politiek mandaat (artikel 18, 3°, van het ontworpen besluit), wat ruimer is dan de specifieke ambten en mandaten vermeld in artikel 3.1.12/1, 3° en 4°, van het Energiedecreet van 8 mei 2009.

Bijgevolg kan voor die bepalingen geen beroep worden gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid, in samenhang gelezen met artikel 3.1.12/1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009.

Bij gebrek aan rechtsgrond moeten de artikelen 10 en 18 worden weggelaten uit het ontworpen besluit. Opdat ze alsnog doorgang zouden kunnen vinden, moet de decreetgever eerst hetzij in het Energiedecreet van 8 mei 2018 in een specifieke regeling voorzien, of in artikel 3.1.12/4, § 1, van dat decreet de Vlaamse Regering machtigen om in afwijkingen te voorzien van de toepassing van de rechtspositieregeling van de personeelsleden van de diensten van de Vlaamse overheid op die van de VREG.

ALGEMENE OPMERKING

4.1. Naar luid van artikel 29 heeft het te nemen besluit uitwerking met ingang van 9 februari 2017.

In dat verband moet worden opgemerkt dat het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten enkel toelaatbaar is ingeval voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling waarbij, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen worden toegekend of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de continuïteit of de goede werking van het bestuur en daardoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast.

Enkel indien de terugwerkende kracht van de ontworpen regeling in één van de opgesomde gevallen valt in te passen, kan deze worden gebillijkt.

4.2. Om een verantwoording gevraagd in het licht van het voorgaande, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“Sinds de inwerkingtreding op 9 februari 2017 van het decreet van 25 november 2016 houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat de oprichting en de organisatie van de regulator betreft, is de VREG een autonome dienst met rechtspersoonlijkheid, die onder toezicht staat van het Vlaams Parlement. Artikel 3.1.12/4, § 1, van het Energiedecreet stelt sinds deze datum: ‘De personeelsleden van de VREG zijn onderworpen aan de rechtspositieregeling die van toepassing is op de personeelsleden van de diensten van de Vlaamse overheid.’ In de memorie van toelichting (Doc 812 (2015-2016), nr. 4, p. 13) bij deze artikelen is volgende toelichting opgenomen: ‘Het is de intentie van de decreetgever om het personeelsstatuut van de personeelsleden van de VREG ongewijzigd te laten voortbestaan na de hervormingen die dit voorstel van decreet doorvoeren. Om deze reden wordt in dit voorstel van decreet expliciet verwezen naar de op de personeelsleden van kracht zijnde regelgeving.’ De personeelsleden van de VREG, zowel de statutaire als de contractuele, blijven hierdoor onderworpen aan de rechtspositieregeling die van toepassing is op de personeelsleden van de diensten van de Vlaamse overheid. Hiermee werd rechtszekerheid geboden voor de personeelsleden van de VREG en werd vermeden dat er een juridisch vacuüm zou ontstaan waardoor zij onder geen enkele regelgeving zouden vallen. Vandaar dat het BVR uitwerking heeft met terugwerkende kracht vanaf 9 februari 2017, datum van inwerkingtreding van het decreet. Door de terugwerkende kracht blijft het VPS doorlopend van toepassing op hen.”

4.3. Sinds de inwerkingtreding van artikel 3.1.12/4, § 1, van het Energiedecreet van 8 mei 2009, op 9 februari 2017, is het VPS van toepassing op de personeelsleden van de VREG.³ Uit het rechtsgrondonderzoek vloeit bovendien voort dat het ontworpen besluit niet vermag af te wijken van hetgeen reeds uit het VPS voortvloeit, behoudens indien het Energiedecreet zelf in een uitdrukkelijke en specifieke regeling heeft voorzien.

Vermits bijgevolg het te nemen besluit een loutere bevestiging is van de bestaande rechtstoestand, lijkt de terugwerkende kracht overbodig. Indien het te nemen besluit zich er niet toe beperkt om een bestaande regeling over te nemen, dan kan – los van het rechtsgrondprobleem dat hierdoor zou rijzen – de terugwerkende kracht in ieder geval niet worden aanvaard.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. De aanhef moet worden aangepast aan hetgeen hiervoor over de rechtsgrond van het ontworpen besluit is opgemerkt. In het eerste lid van de aanhef moet namelijk enkel naar artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 worden verwezen en in het tweede lid van de aanhef enkel naar de artikelen 3.1.12/1 en 3.1.12/4 van het Energiedecreet van 8 mei 2009.

Artikelen 2 en 26

6.1. Naar luid van artikel 2 van het ontwerp gelden de bepalingen van het VPS voor het personeel van de VREG met behoud van de toepassing van de bepalingen van het te nemen besluit “en met uitzondering van artikel VII 109*novies*” van het VPS.

Artikel VII 109*novies* van het VPS, zoals ingevoegd bij artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 maart 2019 ‘tot wijziging van het Vlaams personeelsstatuut van 13 januari 2006, wat betreft een publieke pensioentoezegging voor de contractuele personeelsleden’, luidt:

“Het contractuele personeelslid heeft recht op een aanvullend pensioen, dat de werkgever financiert met vaste bijdragen van 3% van het salaris.

Voor de berekening van de bijdrage, vermeld in het eerste lid, wordt het gemiddelde genomen van het voltijdse brutomaandsalaris van de eerste en de laatste tewerkstellingsmaand van het kalenderjaar, verhoogd met de haard- of standplaatstoelage en vermenigvuldigd met de factor 13,82.

Het recht, vermeld in het eerste lid, wordt opgebouwd naar rata van de prestaties.

De periodes van afwezigheid door ziekteverlof, moederschapsrust, vader- of meemoederschapsverlof en geboorteverlof worden gelijkgesteld met werkelijk geleverde prestaties.

³ Dat was overigens ook al voor die datum van het geval, vermits volgens de door de gemachtigde aangehaalde parlementaire voorbereiding het de bedoeling was van de decreetgever om “het personeelsstatuut van de personeelsleden van de VREG ongewijzigd te laten voortbestaan” (*Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 812/4, 13).

Het aanvullend pensioen wordt bij pensionering uitbetaald in de vorm van een eenmalig kapitaal, tenzij het personeelslid de omzetting in rente vraagt. Als het personeelslid overlijdt voor hij met pensioen gaat, worden de verworven reserves uitbetaald aan de begunstigde(n).

De volgende personen zijn uitgesloten van de aanvullende pensioenregeling, vermeld in het eerste tot en met het vijfde lid:

1° het personeelslid met een arbeidsovereenkomst voor studenten;

2° het personeelslid dat niet onder de Belgische Sociale Zekerheid ressorteert;

3° het personeelslid van Sport Vlaanderen met een arbeidsovereenkomst voor occasioneel personeel (AOP);

4° de occasionele lesgever van de VDAB, vermeld in artikel 1, 10°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 9 mei 2014 houdende de agentschapsspecifieke regeling van de rechtspositie van het personeel van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding.

Het contractuele personeelslid valt onder de aanvullende pensioentoezegging vanaf de datum van de contractuele indiensttreding en ten vroegste vanaf 1 januari 2018.”

6.2. Om toelichting gevraagd over die uitsluiting van de toepassing van artikel VII 109 *novies* van het VPS heeft de gemachtigde het volgende verklaard:

“Naar analogie met andere contractuele personeelsleden ressorterend onder het VPS die op 1/1/2018 reeds een aanvullende pensioenregeling hadden die voordeliger is dan de nieuwe aanvullende pensioenregeling van artikel VII 109 *novies*, kunnen de contractuele personeelsleden van de VREG hun voordeliger aanvullende pensioenregeling behouden. Er is dus geen sprake van ongelijkheid. De rechtsgrond hiervoor is artikel VII 206 VPS.

In artikel 2 van het ontwerpbesluit kan geschrapt worden dat artikel VII 109 *novies* VPS niet van toepassing is. In artikel 26 kan opgenomen worden dat, overeenkomstig artikel VII 206 VPS, de contractuele personeelsleden van de VREG hun aanvullende ziekte- en pensioenregeling volgens het reglement van de groepsverzekering van de VREG behouden. De overstap in de toekomst naar de generieke aanvullende tweede pensioenpijler van de diensten van de Vlaamse overheid kan evenwel niet gegarandeerd worden voor de personeelsleden van de VREG, gezien de VREG niet onder het toepassingsgebied ervan valt. Aangezien de regeling voor de contractuele personeelsleden van de VREG voordeliger is, bestaat hier bovendien geen noodzaak toe”

Gevraagd of, in het licht van dit antwoord, artikel 26 van het ontwerp enkel van toepassing is op de bestaande contractuele personeelsleden van de VREG, dan wel of ook toekomstige contractuele personeelsleden van de VREG aanspraak zullen kunnen maken op de aanvullende ziekte- en pensioenregeling volgens het reglement van de groepsverzekering van de VREG, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“De toekomstige contractuele personeelsleden van de VREG kunnen eveneens aanspraak maken op de aanvullende ziekte- en pensioenregeling volgens het reglement van de groepsverzekering van de VREG.

De VREG valt momenteel niet automatisch onder artikel 3, §§ 4 of 5 van het decreet van 23 november 2018 betreffende het Vlaams Pensioenfonds en het publieke pensioenstelsel voor de werknemers van de diensten van de Vlaamse overheid en andere

besturen. Dit is enkel mogelijk wanneer ze als autonoom bestuur een aanvraag zouden indienen tot aansluiting bij het Vlaams Pensioenfonds.”

6.3.1. Gelet op wat voorafgaat moet het volgende worden opgemerkt omtrent de artikelen 2 en 26 van het ontwerp.

6.3.2. In artikel 2 van het ontwerp moet de verwijzing naar artikel VII 109*novies* van het VPS worden geschrapt, aangezien er door de stellers van het ontwerp niet zomaar vanuit mag worden gegaan dat dit artikel niet van toepassing is op de contractuele personeelsleden van de VREG. Dit artikel zou immers, overeenkomstig artikel 3.1.12/4, § 1, van het Energiedecreet van 8 mei 2009 en artikel 3, § 5, eerste lid, 1°, van het decreet van 23 november 2018 ‘betreffende het Vlaams Pensioenfonds en het publieke pensioenstelsel voor de werknemers van de diensten van de Vlaamse overheid en andere besturen’, in de toekomst op de contractuele personeelsleden van de VREG van toepassing kunnen worden als de VREG beslist om de uitvoering van haar publieke pensioenstelsel toe te vertrouwen aan het Vlaams Pensioenfonds.

6.3.3. Aangezien het volgens de gemachtigde de bedoeling is dat artikel 26 van het ontwerp betrekking heeft op de bestaande en de toekomstige contractuele personeelsleden van de VREG, dient de inhoud van die bepaling beter te worden afgestemd op die van artikel VII 206 van het VPS, waarbij wel rekening kan worden gehouden met het specifieke statuut van de VREG. Aangezien de VREG alsnog kan beslissen om de uitvoering van haar publieke pensioenstelsel toe te vertrouwen aan het Vlaams Pensioenfonds, moet inzonderheid in deze mogelijkheid worden voorzien door het ontwerp.

Artikel 26 van het ontwerp zou als volgt kunnen luiden:

“Art. 26. In afwijking van artikel VII 109*novies* van het VPS, wordt de op de datum van inwerkingtreding van het besluit bestaande aanvullende ziekte- en pensioenregeling volgens het reglement van de groepsverzekering van de VREG behouden voor de contractuele personeelsleden van de VREG.

Als de VREG overeenkomstig artikel 3, § 5, eerste lid, 1°, van het decreet van 23 november 2018 betreffende het Vlaams Pensioenfonds en het publieke pensioenstelsel voor de werknemers van de diensten van de Vlaamse overheid en andere besturen beslist om de uitvoering van haar publieke pensioenstelsel toe te vertrouwen aan het Vlaams Pensioenfonds, kunnen deze contractuele personeelsleden vanaf voormelde beslissing er op elk ogenblik voor kiezen om over te stappen naar het aanvullend pensioenstelsel bedoeld in artikel VII 109*novies* van het VPS. Deze overstap is onomkeerbaar en geldt enkel voor de toekomst.”

Artikel 16

7. In artikel 16 van het ontwerp wordt het aantal vervangende vakantiedagen bepaald dat het personeelslid van de VREG dat “vóór Kerstmis” de VREG verlaat door pensionering krijgt.

De gemachtigde bevestigde dat “vóór Kerstmis” moet worden begrepen als “de periode van 1 januari t.e.m. 24 december”. Na de tweede datum begint immers de periode van

collectieve sluiting waarin voor de nog actieve personeelsleden feestdagen die samenvallen met een zaterdag of een zondag, worden gecompenseerd.

De woorden “vóór Kerstmis” moeten dan ook worden vervangen door de woorden “tijdens de periode van 1 januari tot 24 december”.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS

Jo BAERT